

До

(найменування суду)

(адреса суду)

Позивач:

(ПІБ)

(адреса місця реєстрації та проживання)

(серія та номер паспорта громадянина України)

(РНОКПП)

(тел., e-mail, відомості про наявність або відсутність електронного кабінету)

Відповідач:

(повне найменування органу інспекції)

(адреса місцезнаходження)

(код ЄДРПОУ)

(тел., e-mail, відомості про наявність або відсутність електронного кабінету)

Судовий збір: 605.60 (шістсот п'ять гривень шістдесят копійок)

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОЗОВ
про скасування постанови у справі про адміністративне правопорушення

Я, _____ (ПІБ), _____ (дата) через поштове відділення «Укрпошта» отримав (-ла) постанову від _____ (дата) про накладення адміністративного стягнення серії _____ (серія та номер) до повідомлення серії _____ (серія та номер), винесену _____ (посада, ПІБ інспектора, який виніс постанову), в якій було зазначено, що _____ (дата) о _____ (час) транспортним засобом _____ (марка та р/н), здійснено зупинку в районі будинку, що знаходиться за адресою: _____ (адреса) чим порушено вимоги пункту 3.34 розділу 33 Правил дорожнього руху, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України «Зупинку заборонено» від 10 жовтня 2001 року №1306, чим скоєно адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП). Даною постановою, мене визнано винним (-ою) у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 122 КУпАП та застосовано адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі _____ (сума штрафу).

Вважаю, що постанова у справі про адміністративне правопорушення складена повноважною особою, однак за своєю формою і змістом не відповідає нормам чинного законодавства та не відображає дійсні обставини події, на які посилається

_____ (посада, ПІБ інспектора, який виніс постанову). У силу принципу презумпції невинуватості, що підлягає застосуванню у справах про адміністративні правопорушення, всі сумніви щодо події порушення та винності особи, що притягується до відповідальності, тлумачаться на її користь. Недоведені подія та вина особи мають бути прирівняні до доведеної невинуватості цієї особи.

Так, дійсно _____ (дата) о _____ (час) я, керуючи транспортним засобом _____ (марка та р/н), був (-ла) змушений (-а) здійснити стоянку в районі будинку, який знаходиться за адресою: _____ (адреса). Вимушена стоянка була здійснена у зв'язку з перекриттям в'їзду до внутрішньої території будинків _____ (адреса) та _____ (адреса) (проїзд під аркою). Перекриття в'їзду до внутрішньої прибудинкової території будинків, скоїв водій легкового автомобіля, який припаркувався на проїжджій частині вулиці, у зоні дії дорожнього знаку «Зупинка заборонена» (жовта лінія), перекривши проїзд, тому я був (-ла) змушений (-а) залишити свій автомобіль та йти шукати водія автомобіля, який перекрив в'їзд до арки та виїзд з неї. Після 10-15 хвилин пошуків, я повернувся (-лася) до свого автомобіля та побачив (-ла) інспектора з паркування, який попри мої пояснення, склав відносно мене постанову про притягнення до адміністративної відповідальності за порушення ПДР України.

Таким чином, враховуючи, що вимушену стоянку було зроблено у зв'язку з блокуванням в'їзду під арку (виїзду), між будинками вважаю, що постанова про накладення адміністративного стягнення серії _____ (серія та номер) до повідомлення серії _____ (серія та номер), винесена

_____ (посада, ПІБ інспектора, який виніс постанову) є незаконною і підлягає скасуванню.

Згідно ст. 9 КУпАП адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, вина (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

При накладанні стягнення враховуються характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність.

Порядок притягнення осіб до адміністративної відповідальності встановлений КУпАП.

Відповідно до ст. 283 КУпАП України розглянувши справу про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить постанову по справі.

Відповідно до ст. 278 КУпАП України орган (посадова особа) при підготовці до розгляду справи про адміністративне правопорушення вирішує такі питання: чи належить до його компетенції розгляд даної справи; чи правильно складено протокол та інші матеріали справи про адміністративне правопорушення; чи сповіщено осіб, які беруть участь у розгляді справи, про час і місце її розгляду; чи витребувано необхідні додаткові матеріали; чи підлягають задоволенню клопотання особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілого, їх законних представників і адвоката.

Згідно ст. 280 КУпАП орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до ч. 5 ст. 14 Закону України «Про дорожній рух» учасники дорожнього руху зобов'язані знати і неухильно дотримуватись вимог цього Закону. Правил дорожнього руху та інших нормативних актів з питань безпеки дорожнього руху, створювати безпечні умови для дорожнього руху, не завдавати своїми діями або бездіяльністю шкоди підприємствам, установам, організаціям і громадянам, виконувати розпорядження органів державного нагляду та контролю щодо дотримання законодавства про дорожній рух.

Так, ч. 1 ст. 122 КУпАП передбачена відповідальність за перевищення встановлених обмежень швидкості руху транспортних засобів більш як на двадцять кілометрів на годину, порушення вимог дорожніх знаків та розмітки проїзної частини доріг, правил перевезення вантажів, буксирування транспортних засобів, зупинки, стоянки, проїзду пішохідних переходів, ненадання переваги у русі пішоходам на нерегульованих пішохідних переходах, а так само порушення встановленої для транспортних засобів заборони рухатися тротуарами чи пішохідними доріжками.

Пунктом 3.34 розділу 33 ПДР України, знак «Зупинку заборонено», передбачено, що забороняються зупинка і стоянка транспортних засобів, крім таксі, що здійснює посадку або висадку пасажирів (розвантаження чи завантаження вантажу).

Відповідно до статті 251 КУпАП доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Отже, зазначена норма має певний перелік доказів, які підтверджують відсутність або наявність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інших обставин, що мають значення для правильного вирішення справи.

Такими доказами в розумінні статті 251 КУпАП є, зокрема, пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, свідків, показання технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, а також інші документи.

Отже, сама постанова про накладення адміністративного стягнення не є доказом у справі про адміністративне правопорушення, оскільки містить лише опис обставин, які визначені підставою для притягнення мене до адміністративної відповідальності, без зазначення певних доказів, на підставі яких зроблено висновки про вчинення адміністративного правопорушення.

Тобто, обставини, викладені у постанові про адміністративне правопорушення не підтверджені належними та допустимими доказами, які б доводили наявність у моїх діях складу адміністративного правопорушення.

Крім того, вважаю за необхідне зазначити, що відповідно до ч. 3 ст. 62 Конституції України обвинувачення не може ґрунтуватися на припущеннях і всі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У справі *Barbera, Messeque and Jabardo v. Spain* (скарга № 10590/83 від 06 грудня 1988 року) Європейський суд з прав людини, зазначив, що докази, покладені в основі висновку суду про винність обвинуваченого, мають відповідати як вимогам достатності, так і переконливості.

Європейський суд з прав людини, що у своєму рішенні від 10 лютого 1995 р. у справі «Аллєне де Рібермон проти Франції» підкреслив, що сфера застосування принципу презумпції невинуватості є значно ширшою: він обов'язковий не лише для кримінального суду, який вирішує питання про обґрунтованість обвинувачення, а й для всіх інших органів держави.

Правова природа адміністративної відповідальності по своїй суті аналогічна кримінальній, оскільки також є публічною, пов'язана із застосуванням державного примусу, ініціюється органами, які наділені владними повноваженнями, а застосовувані санкції можуть бути доволі суттєвими для особи, включаючи позбавлення волі.

У справі *Надточій проти України* (скарга № 7460/03) Європейський суд з прав людини зазначив, що Уряд України визнав карний кримінально-правовий характер Кодексу про адміністративні правопорушення (п. 21 рішення).

Крім того, у рішенні від 22 грудня 2010 року №23-рп/2010 Конституційний Суд України дійшов висновку, що адміністративна відповідальність в Україні та процедура притягнення до адміністративної відповідальності ґрунтуються на конституційних принципах та правових презумпціях, які зумовлені визнанням і дією принципу верховенства права в Україні (п. 4.1).

Відповідно до ч. 1 ст. 9 КУпАП адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Стаття 7 КУпАП передбачає, що ніхто не може бути підданий заходу впливу у зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом.

При цьому провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законів.

В силу принципу презумпції невинуватості, діючого в адміністративному праві, всі сумніви у винності особи, що притягується до відповідальності, тлумачаться на її користь. Недоведена вина прирівнюється до доведеної невинуватості.

Рішення суб'єкта владних повноважень повинно бути законним і обґрунтованим і не може базуватись на припущеннях та неперевіраних фактах.

Отже, оскільки матеріали справи про адміністративне правопорушення не містять фактичних даних, які б підтверджували мою вину у вчиненні адміністративного правопорушення, провадження в справі про адміністративне правопорушення відносно мене, _____ (ПІБ) за ч. 1 ст. 122 КУпАП

підлягає закриттю, у зв'язку із тим, що у моїх діях відсутній склад вказаного адміністративного правопорушення.

Відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 288 КУпАП постанову інспектора з паркування про накладення адміністративного стягнення (частини перша, третя та шоста статті 122, частини перша, друга та восьма статті 152¹ цього Кодексу) може бути оскаржено в районний, районний у місті, міський чи міськрайонний суд у порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України, з урахуванням особливостей, визначених цим Кодексом;

Відповідно до п. 2 ч. 2 ст. 245 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) у разі задоволення позову суд може прийняти рішення про визнання протиправним та скасування індивідуального акту чи окремих його положень.

Згідно ч. 1 ст. 139 КАС України при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Відповідно до вимог ст. 160 КАС України, повідомляю, що я не вживав (-ла) заходи досудового врегулювання спору; заходи забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви не здійснювалися; у мене наявні оригінали письмових доказів, копії яких додано до позовної заяви, я поніс (-ла) витрати у зв'язку із розглядом справи на оплату судового збору у розмірі 605, 60 (шістсот п'ять гривень шістдесят копійок) і попередньо інших витрат у зв'язку із розглядом справи не очікую понести; іншого позову (позовів) до цього ж Відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав я не подавав (-ла).

На підставі вищевикладеного, –

ПРОШУ:

1. Визнати протиправною та скасувати постанову про накладення адміністративного стягнення серії _____ (серія та номер) до повідомлення серії _____ (серія та номер), винесену _____ (посада, ПІБ інспектора, який виніс постанову) відносно мене, _____ (ПІБ), згідно з якою мене визнано винним (-ою) у скоєнні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 122 КУпАП та накладено адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі _____ (сума штрафу).
2. Проведення у справі про адміністративне правопорушення відносно мене, _____ (ПІБ) за ч. 1 ст. 122 КУпАП закрити, у зв'язку з відсутністю в моїх діях події та складу адміністративного правопорушення.

3. Стягнути з _____ (повне найменування органу інспекції) на мою, _____ (ПІБ) користь судовий збір в розмірі 605.60 (шістсот п'ять гривень шістдесят копійок).

Додатки:

1. копія паспорта Позивача, завірена належним чином.
2. копія картки платника податків Позивача, завірена належним чином;
3. копія постанови про накладення адміністративного стягнення серії _____ (серія та номер) до повідомлення серії _____ (серія та номер), завірена належним чином;
4. копія адміністративного позову з додатками для Відповідача, завірена належним чином;
5. квитанція про оплату судового збору (тільки в суд).

(дата)

(підпис)

(ПІБ)